

Zijn er fiscale redenen voor het succes van de West-Vlaamse brouwers ?

Stefaan KINDT • zaakvoerder ALASKA KORTRIJK - IEPER

Eerder in dit nummer kon u een doorlichting lezen van de West-Vlaamse bierbrouwers. In deze fiscale rubriek wordt nagegaan of er fiscale redenen zijn voor de aangroei en het succes van deze bierproducenten.

Onze bierbrouwers genieten van dezelfde fiscale voor- en nadelen als de andere ondernemers in dit land. Zij hebben geen fiscaal uitzonderingsregime specifiek voor hun sector. Zij genieten m.a.w. evenzeer van:

- de notionele intrestaftrek, waarbij een fictieve aftrek wordt toegestaan op het eigen vermogen;
- de gewone investeringsaftrek op de aankoop van nieuwe activa;
- de verhoogde investeringsaftrek op investeringen in onderzoek en ontwikkeling die leiden tot gunstige milieueffecten of energiebesparingen;
- de vermindering van 80% op inkomsten uit octrooien;
- andere verminderingen en aftrekken die gelden in het land met de tweede hoogste belastingdruk in de EU.

Aan de andere kant worden zij evenzeer geconfronteerd met :

- de hoge belastingdruk en de eruit voortvloeiende hoge personeelskosten
- de beperkte aftrek van restaurant- en receptiekosten en relatiegeschenken, die een rechtstreekse invloed heeft op de afzet van hun producten
- een BTW-tarief van in principe 21%. Enkel bier met een alcoholvolumegehalte van minder dan 0,5% geniet het tarief van 6%.

Accijnzen

Specifiek voor de sector is evenwel dat bier onderworpen is aan **accijnzen**.

De meesten onder ons worden daar niet rechtstreeks mee geconfronteerd.

Het gaat nochtans om een reeds lang bestaande belasting, die opgelegd wordt door de federale overheid. Accijnzen worden geheven op welbepaalde producten: olieproducten, tabak en dranken.

Ze zijn verschuldigd bij de productie of de invoer, vandaar dat de consumenten hier niet mee vertrouwd zijn.

In tegenstelling tot bijvoorbeeld de BTW geldt hier geen aftrekregeling.

Om een idee te geven van het belang van accijnzen: de regering rekent op een verhoging van de inkomsten uit accijnzen voor 2014 met **82,5 miljoen euro** tegenover 2013. Dit ten gevolge van een "actualisering van bepaalde tarieven" zoals ze eufemistisch aangeeft.

In de toelichting bij de begroting wordt echter geen uitsplitsing bekendgemaakt van de opbrengst van accijnzen op bier.

Voor 2014 wordt gerekend op een totale opbrengst aan accijnzen van **7,9 miljard euro** op een totaal van 109 miljard aan fiscale ontvangsten. Dat is meer dan de vennootschapsbelasting, die 'slechts' voor 4 miljard euro wordt meegerekend. Ongekend, en nog meer onbemind dus.

Bier met een alcoholgehalte van meer dan 0,5% is onderworpen aan een gewone accijns van 0,7933 euro per hectoliter en een bijzondere accijns van 1,054 euro per hectoliter.

De gewone accijns geldt voor België & Luxemburg, de bijzondere geldt enkel in België.

Voor brouwers met een jaarproductie van minder dan 200.000 hectoliter is er een verlaagd tarief.

Ter vergelijking: de accijnzen op wijn variëren van 18,036 tot 194,94 euro per hectoliter. Voor gedistilleerde dranken zelfs 1.529,1 euro per hectoliter.

De accijnzen op limonade, bieren met minder dan 0,5% alcoholgehalte en lichte wijn bedraagt 3,7184 euro per hectoliter.

De accijnzen op mineraal water bedragen

NUL komma NUL !!

Volgens hun memorandum voor de verkiezingen van 2014, hebben de bierbrouwers in 2012 voor 472 miljoen euro bijgedragen aan de Schatkist, waarvan 180 miljoen aan accijnzen, 120 miljoen aan BTW, bijna 25 miljoen aan taksen op verpakkingen en 146 miljoen aan belastingen en sociale bijdragen.

Naast de recente 'actualisering van bepaalde tarieven', worden de bierbrouwers ook geconfronteerd met de drastische belastingverhogingen op bier in **Frankrijk**, die toch een belangrijke afzetmarkt is.

Willen we onze biercultuur bewaren, dan zullen we toch voor wat fiscale steunmaatregelen moeten zorgen.

Hierbij kunnen we ons laten inspireren door de gunstmaatregelen die Duitsland heeft ingevoerd voor zijn bierbrouwers. ■

